

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 82 (5 oktober 2021) – www.roerkerken.nl

inleiding

“In Nederland word je geacht een aantal dingen heel erg te accepteren, anders tel je niet mee. Dus niet ‘tolereren’, maar super tof vinden. Dat gaat bijvoorbeeld over het homohuwelijk, abortus, euthanasie, transgenderisme én nu ook de Coronavaccins. Daar mag je niet alleen niet tegen zijn, je mag er zelfs niet maar een beetje voor zijn: je moet er enorm voor zijn. Het zijn de open zenuwen van onze samenleving” (cultuur-theoloog Frank Bosman). Dat speelt trouwens niet alleen onze (Nederlandse) samenleving, ook onze Kerk heeft er last van. Zo schreef laatst iemand in het KN: “De paus spreekt van (een) ‘suïcidale ontkenning’ bij vaccinweigerers ‘die hij niet kan verklaren’. Ik vraag bij God hoe hij dat kan beweren, nu al lang officieel geweten is dat de kans om te genezen van Covid wereldwijd grofweg 99,50 procent is. De Congregatie voor de Geloofsleer meent dat er in deze pandemie ‘ethisch verantwoorde vaccins niet beschikbaar zijn’ en het daarom, ‘moreel aanvaardbaar’ is om vaccins te nemen die zijn getest op cellijnen die zijn gekweekt uit cellen afkomstig is uit geaborteerde foetussen. Ik vraag me af waarom de zoektocht naar en effectief inzetten van doeltreffende medicatie geboycot of als onbestaand wordt afgedaan. De paus zegt dat ‘artsen het (vaccin) presenteren als iets dat goed kan zijn voor ons en geen speciale gevaren met zich meebrengt’. Ik vraag mij af waarom er dan zoveel artsen wereldwijd roepen als profeten in de woestijn, hun carrière (en meer) riskeren bij het fileren van de vaccinatiegevolgen en meer nog, smeken deze massavaccinatie per direct te stoppen. De paus vindt dat het ware probleem gelegen is in het feit dat ‘arme landen niet genoeg vaccins krijgen’. Ik vraag mij af waarom men niet meer aandacht besteedt aan de enorme verschillen tussen landen qua besmettingsgraad en dood door/met corona. In sommige landen is deze ziekte blijkbaar geen issue”. Het kan en mag blijkbaar niet tot een volwassen debat tussen de reguliere en de alternatieve media komen, aldus de briefschrijver, “met plaats voor vragen en dissidente stemmen. Zolang de reguliere media dit debat willens nillens onmogelijk maken, is er naar mijn bescheiden mening geen uitweg uit deze crisis en dus wel degelijk sprake van een botsing tussen goed en kwaad”.

Parochiële herstructurering (V)

Daarna komt het document uit 2020 te spreken over de inkomsten van de parochie, met name over de Misstipendia, die bestemd zijn voor het onderhoud van de priester en “de giften die gegeven worden bij de viering van de andere sacramenten en die naar de parochie gaan. Van nature is een offergave een vrijwillige bijdrage die iemand naar zijn geweten en verantwoordelijkheidsgevoel schenkt aan de kerk, niet een ‘te betalen prijs’ of een ‘opgelegde vergoeding’ alsof het gaat over een ‘soort belasting op sacramenten’. In feite dragen de gelovigen met hun gave voor de Mis bij tot het welzijn van de Kerk en nemen ze met die gave deel aan de zorg om haar bedienaars en werken te ondersteunen. In die zin is het belangrijk om de gelovigen te sensibiliseren zodat ze de noden van de parochie graag ondersteunen als ‘hun noden’. Het is goed dat ze leren om spontaan hun verantwoordelijkheid op te nemen, vooral in die landen waar giften ter gelegenheid van de mis, de enige bron van levensonderhoud voor de priesters en de enige bron van middelen voor de evangelisatie zijn. Zo’n sensibilisering zal des te doeltreffender zijn naarmate de

priesters van hun kant door hun eenvoudige en sobere levensstijl, zonder excessen op persoonlijk vlak, en door een transparant beheer van de parochiegoederen, laten zien dat ze dat geld op een integere manier gebruiken. Goed beheer wordt beoordeeld niet op basis van 'projecten' van de pastoor of van een kleine groep mensen, projecten die wel goed zijn, maar abstract, maar op basis van projecten die afgestemd zijn op de echte behoeften van de gelovigen, vooral van de allerarmsten en meest behoeftigen. In elk geval moet van misstipendia zelfs nog maar schijn van handel of winstbejag volstrekt geweerd worden. Men moet rekening ermee houden dat de priesters dringend aanbevolen worden, ook als ze geen stipendium ontvangen hebben, toch de Mis ter intentie van de christengelovigen te celebreren, vooral van wie noodlijdend is. Wat betreft de middelen om dit doel te bereiken, kan men denken aan een anonieme collecte, zodat iedereen zich vrij voelt om te geven wat hij kan of geschikt vindt, zonder zich verplicht te voelen om aan een verwachting of een bepaald bedrag te voldoen (118-121). Gelukkig is indertijd in onze kerkprovincie de 'kerkbijdrage' (vroeger: 'gezinsbijdrage') ingevoerd; in tegenstelling tot de 'Kirchensteuer' die men bij onze oosterburen kent, is deze structurele bijdrage geheel en al vrijwillig. Dat neemt niet weg dat onze parochies daar voornamelijk toch op draaien, en in de mate dat steeds minder parochianen daar aan mee doen, begint ook het einde van de parochie steeds meer in zicht te komen. In Melick is dat nu al het geval, nu daar de verkoop van herbestemming van de kerk steeds concretere vormen beginnen aan te nemen. Erger dan een gebrek aan geld is echter een gebrek aan mensen die de parochie willen dragen, niet zozeer als vrijwilliger (dat natuurlijk ook), maar ook en vooral als kerkganger en kerkbestuurder.

Wordt vervolgd

Parochiële administratie

Het heeft wat voeten in de aarde gehad, maar de drie samenwerkende parochies Herkenbosch, Melick en Posterholt hebben hun financiële administratie weer op orde, nadat ze een tweetal jaren uitbesteed was geweest aan een professionele instelling. Het is ook een hele toer om drie afzonderlijke administraties zodanig te stroomlijnen dat ze op het einde van het boekjaar (zoals door het bisdom geürgeerd) met een gezamenlijke ('geconsolideerde') jaarrekening kunnen komen. Zo'n geconsolideerde jaarrekening is een gecombineerd financieel overzicht van een parochiefederatie waarin ook de financiële overzichten van de afzonderlijke parochies die de federatie vormen zichtbaar blijven, zodat er niet alleen inzicht wordt verkregen in de financiële positie van het geheel, maar ook van de afzonderlijke delen. Het heeft heel wat pijn en moeite (en helaas ook veel geld) gekost, maar inmiddels zijn we wat de financiën betreft eindelijk weer in rustiger vaarwater gekomen. Nu is het nog zaak ook de andere parochies die per 1 januari a.s. tot de federatie zullen toetreden zover te krijgen. In ieder geval dank aan degene die daarin het voortouw heeft genomen en daaraan zoveel tijd en energie heeft besteed! Ook wat de pachtzaken van voornoemde parochies betreft werd aanvankelijk gedacht die uit te besteden. Maar ook voor die portefeuille hebben we een deskundige gevonden die zich bereid toonde de lopende zaken (maar vooral die welke in het recente verleden tot onduidelijkheden en problemen hadden geleid) nog eens onder de loep te nemen. Dat heeft inmiddels tot een positief resultaat geleid dat uitmondde in een hernieuwing van de pachtcontracten en vastlegging van de pachtprizen voor een periode van zes jaar. Er is dus dit jaar hard gewerkt en positief resultaat geboekt, maar vooral tegen de achtergrond van de federatievorming van de zes parochies die per 1 januari a.s. zijn beslag dient te krijgen, dient er nog heel wat werk verzet te worden.

Personalia

Op zaterdagmiddag 2 oktober j.l. vond in de basiliek van St. Odiliënberg de uitvaart plaats van Zr. Maria Reinhilde (Christine) Golsteyn CRSS (1926-2021). Geboren in Maaseik in een gezin dat uiteindelijk negen kinderen zou tellen, groeide ze op in Rekem, waar haar vader als oorlogsinvalide werk had gevonden op het 'krankzinnigengesticht' dat sinds 1921 in het kasteel aldaar was gevestigd. De gevolgen van de eerste wereldoorlog voor haar vader (en daarmee voor het gezin) en ervaringen die het gezin tijdens de tweede wereldoorlog opdeed zouden een blijvende indruk bij haar achterlaten. Na het doorlopen van de middelbare school bij de zusters Ursulinen in Maaseik trad ze begin 1946 in bij de reguliere kanunnikessen van het H. Graf te Bilzen waar ze twee jaar later, in het voorjaar van 1948, geprofest werd. Ze woonde en werkte achtereenvolgens in de H. Grafkloosters te St. Truiden, Kinrooi en Bilzen. In Bilzen maakte ze de stichting van het H. Grafklooster in Herkenrode mee (1972). Toen er ook in de Belgische H. Grafkloosters naar aanleiding van de tweede Vaticaanse Concilie de nodige vernieuwingen werden doorgevoerd, besloot ze naar het H. Grafklooster St. Odiliënberg over te stappen, dat sinds 1966 onder de bezielende leiding van moeder Matthea (1914-2013) stond. Hier volgde Zr. Reinhilde Zr. Aleydis (1903-1990) als eerste cantrix op, hetgeen des te meer voor de hand lag gezien haar muzikale achtergrond. Het Gregoriaans heeft haar altijd na aan het hart gelegen. Naarmate ze ouder werd kreeg ze steeds meer last van haar benen, een gevolg van de kinderverlamming die ze tijdens haar jeugd opliep. Omdat ze steeds meer op de hulp en steun van haar medezusters, en op een gegeven moment ook nog op professionele zorg raakte aangewezen en men haar die in St. Odiliënberg steeds moeilijker kon bieden, verhuisde ze in 2012 noodgedwongen naar het St. Jozefoord in het Brabantse Nuland. Dat is haar heel zwaar gevallen, juist omdat ze zo op het communiteits- en kloosterleven was gesteld. Toch mocht ze ook daar op regelmatig bezoek van haar medezusters rekenen, en lieten zij haar telkens weer overkomen als er iets bijzonders in de gemeenschap te vieren was. Zo mocht zij in 2018 in de priorij van Berg ook haar eigen 70-jarig kloosterjubiläum vieren. Op maandagmorgen 27 september j.l. kwam er in Nuland een einde aan haar lange en welbestede leven in dienst van God en de naaste. Na de uitvaartmis (geheel en al in lijn van de traditie van de H. Graforde een Verrijzenismis) legden we haar bij haar medezusters op de Kerkberg te rusten. Diezelfde zaterdagmiddag (2 oktober j.l.) werd in de Mariakapel van St. Odiliënberg **Kygo Reinierkens** gedoopt, broertje van de vier jaar oudere (en eerder gedoopte) Hailey .

Op maandagmorgen 4 oktober j.l. deden we vanuit de St. Andreakerk te Melick **oud-pastoor Gerardus Leonardus Johannes (Gerard) Maesen (1932-2021)** uitgeleide. Geboren in Venray, maar getogen in Tegelen in een groot gezin, voelde hij zich al jong geroepen tot het religieuze leven (drie tantes van vaderskant waren hem daarin al voorgegaan). Na het doorlopen van de ambachtsschool, vonden zijn ouders het nog te vroeg om naar het klooster te gaan en werkte eerst nog een jaar op de steenbakkerij van Teeuwen. Hij was echter nog geen 18 toen hij intrad bij de Sociëteit van Missionarissen van Afrika, in de volksmond ook wel de 'Witte Paters' van Lavigerie genoemd. Als broeder-missionaris was hij verschillende jaren in Tanzania werkzaam, om - zijn priesterroeping volgend - uiteindelijk weer naar Nederland terug te keren, waar hij - na verdere studies op Rolduc en in Regensburg - op 9 oktober 1976 (hij was toen al 44 jaar) in Roermond tot priester werd gewijd. Na drie jaar kapelaan in de St. Nicolaas parochie in Venlo te zijn geweest (1976-1979), volgende in de zomer van 1979 zijn benoeming tot pastoor in Melick om anderhalf jaar later alweer te worden overgeplaatst naar Waubach. Van 1989 tot 1997 was hij pastoor

te Well en van 1997 tot 2002 pastoor te Meterik. Eigenlijk zou hij al in 1997 met emeritaat zijn gegaan, toen maakte hij ook zijn eerste reis naar Israël die hij al zo lang had willen maken. Dat zou hij later nog vaker doen, samen met anderen, als door hem georganiseerde resp. begeleide groepsreizen, ook naar Rome en Lourdes. Tijdens zijn daadwerkelijke emeritaat woonde hij in Horst en Tegelen. Sindsdien assisteerde hij nog op verschillende plaatsen en fungeerde hij tijdens de wintermaanden ook als vakantiepastor op Benidorm. In 2013 verhuisde hij naar St. Charles in Heythuysen, van waaruit hij nog tot zijn 85^e (2017) de zondagmissen in WZC Bergh zou verzorgen. Omdat zijn geheugen hem steeds meer in de steek begon te laten werd hij dit jaar opgenomen in WZC 'Beek en Bos' te Heythuysen. Op maandagmiddag 27 september, daags vóór zijn 89^e verjaardag, kwam er onverwacht snel een einde aan zijn leven. Dat was in het Roermondse ziekenhuis waar hij diezelfde middag was opgenomen. Na de uitvaartmis volgde op het kerkhof op de Kerkberg de begrafenis.

Tussen haakjes: op woensdag 21 september j.l. kwam in Maastricht **Henricus Wilhelmus Antonius (Harry) Valk (1937-2021)** te overlijden, die na zijn priesterwijding in 1962 twee jaar kapelaan in Blerick (St. Lambertus) was, twee jaar leraar te Rolduc en sinds 1966 leraar aan het Bisschoppelijk College te Roermond (het latere BC Schöndeln). In die hoedanigheid heeft hij vaker in Melick uitgeholpen (waar hij toen ook woonde), met name na het vertrek van pastoor Van Stiphout (1985-1986) en na het vertrek van pastoor Ewals (1996-1997). Zelf ontving hij in 1986 een benoeming als pastoor van Beegden. Nadat hij in 1993 met ziekteverlof was gegaan, werd hij in 1997 benoemd tot assistent van de parochies H. Anna en H. Lambertus te Maastricht. In 2001 ging hij met emeritaat. De uitvaartdienst werd op maandag 27 september j.l. vanuit de St. Theresiakerk in Maastricht gehouden, waarna hij in besloten kring gecremeerd werd. Ook hem is de parochie Melick veel dank verschuldigd.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: *NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus*

Melick: *NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas*

Montfort: *NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina*

St. Odiliënberg: *NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus*

Posterholt: *NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias*

Vlodrop: *NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus*

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl